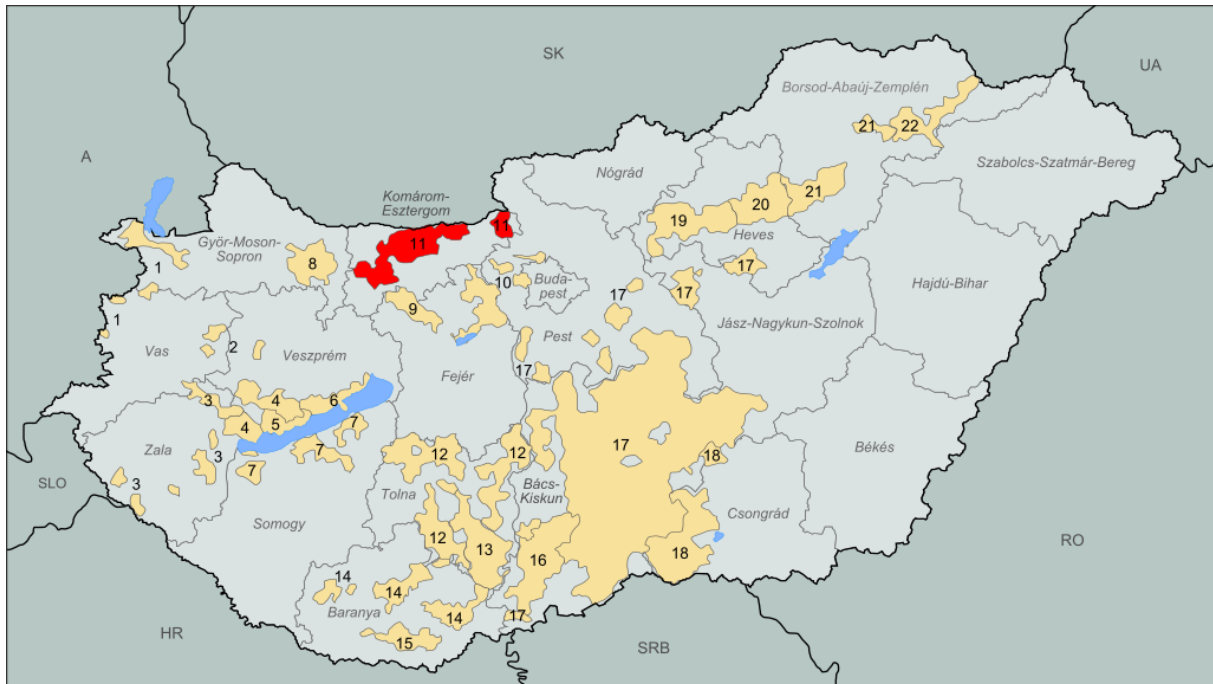

Neszmélyi borvidék

A Neszmeélyi borvidék (korábban Ászár-Neszmeélyi borvidék) a Dunántúl északkeleti részén, Komárom-Esztergom megyében a Dunától délre található dombvidékeken terül el (a térképen pirossal színezve). 1977 óta önálló borvidék, ahol két körzetben (Ászári- és Neszmeélyi-), 1400 hektáron termesztnek szőlőt.

Táji adottságok

A borvidék a Gerecse hegység lábainál, a környező dombokon, valamint a Kisalföldön, a Duna teraszain helyezkedik el. A Duna ebben a térségben a szőlőültetvényekre nézve is nagy területen érezteti hatását. A vidék éghajlata az országos átlagnál hűvösebb, csapadékosabb, erősen szeles, a hőingadozás viszont viszonylag alacsony, és a szőlőtermesztés szempontjából fontos, hogy a napsütéses órák száma is elég magas. A térség talaja, különösen, ahol a szőlőültetvények díszlenek, a hegyek, dombok lejtőin fölhalmozott fiatal korú üledéken, löszön kialakult barna erdőtalaj, de a lösztakaróból kibukkanó idősebb mészköveken, dolomiton kialakult ún. rendzina talajok, is előfordulnak, valamint néhol más kőzetten, pl. homokkövön, esetleg márgán képződött barna erdőtalaj is megtalálható. A legjobb termőterületek 150–300 méteres tengerszint feletti magasságban helyezkednek el, a Gerecse és a környező dombok napsütötte, délies kitettségű lejtőin.

Története

A területen már a római korban is termesztettek szőlőt, de a török hódoltság idején a lakosság megirtulásával az ültetvények is tönkrementek. A 18. század végére azonban Neszmély és környéke ismét jelentős termőhellyé vált. Az itteni borok magas savtartalmuknak köszönhetően a hosszabb szállítást is jól viselték, így jelentős mennyiségben szállítottak Neszmélyről külföldre. A Dunára néző neszmélyi szőlőhegyeken termő borról Széchenyi István is elismerően írt, de nem csak ő kedvelte az itteni bor kellemesen savanykás ízét. Az Esterházy család Csákvári Uradalmának híres ászári mintaszőlészete és pincészete is hozzájárult ahhoz, hogy a vidék a 19. század második felében nemzetközi ismertségre tett szert. A század végén az ország szőlőtermelőit sújtó filoxéra-járvány itt is komoly károkat okozott. Ekkor kezdték betelepíteni a homokos területeket, mivel a laza talajban a szőlőgyökértetű nem él meg. Így egyúttal a fajtaszerkezet is változott. A II. világháború után a termelési és minőségi problémák annyira felerősödtek, hogy a terület 1959-ben elvesztette borvidék rangját, és azt csak az új telepítések hatására, 1977-ben szerezte vissza.

Területe

1400 hektár

Jellemző szőlőfajták

Alapvetően fehérbortermő vidék, jellemző a sauvignon blanc, az Irsai Olivér, az ezerjő (itt is, nem csak Móron, de szerepe itt alárendeltebb), valamint a chardonnay. Kékszőlőt is termesztenek, főleg Kékfrankost, Cabernet Sauvignont, Pinot Noirt és Merlot-t, amelyek elsősorban a manapság a fiatalok körében rendkívül népszerű rozéborok alapanyagai, a vörösbortermelés továbbra sem jellemző a vidékre.

A borvidék borai általában reduktív karakterűek, szárazak, élénk savtartalmúak.

Települések

- Ászári körzet: Bársonyos, Császár, Csép, Ete, Kerékteleki, Kisbér, Nagyigmánd, Vérteskethely.
- Neszmélyi körzet: Baj, Bajót, Dunaalmás, Dunaszentmiklós, Esztergom, Kesztlőc, Kocs, Lábatlan, Mocsá, Neszmély, Nyergesújfalu, Süttő, Szomód, Tata, Vértesszőlős

Meghatározó borászatok

- Hilltop Neszmély
- Szöllősi Pincészet
- Kősziklás Pincészet
- Szivek Pince

Névben és technológiában a borvidék talán leglátványosabb fejlődésén az 1990-ben létrehozott **Hilltop Neszmély** pincészet ment keresztül. Főborásza, **Kamocsay Ákos** 1997-ben Angliában, 1999-ben Magyarországon lett az év borásza.

